

POSUDEK

vedoucího práce na bakalářskou práci

Jméno a příjmení studenta: *Veronika SIXTOVÁ*
Téma bakalářské práce: *DOMÁCÍ NÁSILÍ*
Vedoucí práce: *PhDr. ThDr. Václav Mitáš, Th.D.*

Bakalářská práce Veroniky Sixtové se na 57 stranách obsahujících vedle povinných součástí, úvodu a závěru 11 kapitol, věnuje poměrně širokému tématu domácího násilí. Po velmi stručném úvodu se za využití dostupných odborných pramenů snaží specifikovat pojmy agresivity a násilí v obecné rovině, aby je v kapitole následující vztáhla k domácímu násilí.

Kapitoly práce se postupně zabývají nejrůznějšími aspekty domácího násilí, je jich ovšem poněkud mnoho. Snad by bývalo bylo vhodnější zaměřit se podrobněji na některou oblast tohoto sociálně-patologického jevu a tu zmapovat podrobněji. Autorka by se tak mohla vyhnout místy až příliš povrchnímu přístupu. Typickým příkladem jsou 6. (Posttraumatická stresová porucha) a 7. kapitola (Stockholmský syndrom). Jde o významné psychosociální jevy, zde však zůstávají poněkud osamocené, autorka je ke sledovanému tématu vztahuje pouze okrajově a jejich zařazení do práce tak působí poněkud násilně a redundantně. Při zpracovávání postupovala dostatečně samostatně a dokázala optimálně využívat konzultací, na které přicházela dobře připravena.

Autorka projevila velmi dobrou schopnost výběru odborné literatury, se zdroji solidně pracuje a uvádí je správně i eticky čistě. V komentářích se ovšem nedokázala vyhnout ne zcela žádoucímu osobnímu přístupu a některé své názory nemá dostatečně podloženy výzkumem či odkazem na relevantní pramen.

V práci s textem se ovšem nevyhnula některým nepřesnostem, jako např.: „*stockholmský syndrom se vždy rozvine, pokud jsou splněny následující podmínky*“ (s. 38). Znamená to snad, že oběť nemá za zmíněných předpokladů jinou možnost, než se přiklonit na stranu pachatele?

Text sám je poměrně čtivý, autorka se však měla vyhnout na odbornou práci řadě až příliš emočně zabarvených konstatování. Při čtení práce ruší i některé gramatické chyby a překlepy („... z *posledního* výzkum realizovaný agenturou STEM vyplývá ... – s. 14), je jich ovšem poměrně málo. Také vysvětlení významu některých pojmů a organizací, uváděné v závorkách by bylo lépe situovat do poznámky pod čarou. Dobře nepůsobí ani nejednotnost užívání slovesných časů (1. os. sg. a pl.), aniž by bylo jasné, kdy a proč se autorka pro užití jednoho u nich rozhoduje. Globálně vzato ovšem po mém soudu předložený text splňuje všechny požadavky kladené na tento typ graduačních prací.

V závěru bakalářské práce jsou uvedeny tři podrobně zpracované kazuistiky. Pokud jsem v předcházejícím odstavci vytykal příliš emočně zabarvená konstatování, jsou zde přítomna v maximální míře a po mém soudu snižují kvalitu celé práce, jakkoli je třeba ocenit snahu a píli, kterou studentka při sběru těchto údajů projevila. Profesionální sociální pracovník si však tolik citové angažovanosti dovolit nemůže, přivítal bych spíše racionální zhodnocení a navržení intervenčního a následně terapeutického postupu.

Při obhajobě bych považoval za přínosné, kdyby studentka zodpověděla následující otázky:

- Jaké metody sociální práce lze uplatnit při práci s týranými ženami, které z nejrůznějších důvodů nechtějí opustit společnou domácnost?
- Co jste se dozvěděla o partnerském násilí páchaném ženami na mužích?

Závěrem konstatuji, že bakalářskou práci Veroniky Sixtové **doporučuji k obhajobě** a navrhuji hodnotit ji jako **velmi dobrou (2)**.

Praha, 7. května 2010

PhDr. ThDr. Václav Mitáš, Th.D.